

Gang skal jo være den første. For nogle Aar tilbage saa vi heller ikke Kvinder her oppe i dette høje Ting, men saa skete der en Forandring, og nu have vi Kvinder for vore Øjne, hver eneste Gang vi have Møde, og jeg kan ikke skønne, at der har været nogen som helst Ulemper forbundne dermed. Og paa samme Maade mener jeg, at der kan være god Grund til at vedtage denne lille Forandring i Loven om Statistisk Bureau.

Jeg anbefaler derfor Lovforslaget til uforandret Vedtagelse.

Tesdorpf: I de senere Aar har man set, hvorledes Kvinder paa mange Omraader gaa ind og erstatte Mænd i Virksomheder, som før kun bleve udførte af det stærke Køn. Den ærede sidste Taler anførte saaledes Lægevirkomheden. Der maa man nu erindre, at det er noget, som altid i Oldtiden besørgedes af Kvinder. Og det er ganske naturligt, at en Kvinde, naar hun ellers har erhvervet samme Kundskaber som Mændene paa Lægevidenskabens Omraade, nu til Dags vil finde mange Patienter, særlig indenfor sit eget Køn, der hellere ville raadføre sig med hende om Sygdomme end med en Mand. Det gælder navnlig indenfor Medicinen i snævrere Forstand. En anden Sag er det, at naar man skal paa Operationsbordet, ville højst sandsynligt de fleste foretrække, at Kniven føres af en Mand. Ligeledes ser man i Nordsjælland et enkelt Postmesterembede beklædt af en Kvinde, og i Toldvæsenet er der ogsaa Kvinder, der have Ansættelse. Den ærede sidste Taler udtalte sin Glæde over, at vi her oppe i Tinget have Damer, der udføre stenografisk Arbejde. Jeg kan fuldt ud slutte mig til Betimeligheden heraf og glæder mig ligeledes over at se Damer træde ind her i Salen. Men det er dog alt sammen Virksomheder, som ere af mere manuel Art. Anderledes stiller det sig med dette Forslag. Den ærede sidste Taler talte om det, som om det ingen større Rækkevidde havde, og karakteriserede det som ret uskadeligt. Men det vil dog gribe ind i Centraladministrationen, idet det gaar ud paa at give Kvinder Adgang til visse Embeder der. Det vil med andre Ord sige, at Kvinder, ved at ansættes i den røde Bygning, skulle kunne avancere op i Stillingen, hvor de skulle træffe Afgørelser, hvilket muligvis vil falde dem vanskeligt. Jeg indrømmer gerne, at Kvinder nu paa mange Omraader ere os Mænd overlegne, men i at træffe en hurtig Bestemmelse i

det praktiske Liv tror jeg, at vi Mænd ere Kvinderne overlegne. Med andre Ord: vi ville i den røde Bygning, hvor der nu kun paa de faste, flisebelagte Gange høres Skridt af Mænd, hvis dette Lovforslag vedtoges, høre smaa Fødders rappe Trin og knitrende Raslen af Kjoler. Det have vi hidtil ikke kendt til deroppe. Jeg tror, vi ved at vedtage dette lille Lovforslag, som efter den ærede sidste Talers Mening ikke har større Rækkevidde, ville skabe et Præcedens med meget farlige Følger i Fremtiden. Under alle Omstændigheder er det min Opfattelse, at skal der reformeres paa dette Omraade, maa det være gennem et Lovforslag, der tager Spørgsmaalet om Kvindens Stilling i al Almindelighed i det offentlige Liv, derunder ogsaa hendes Adgang til Embedsstillinger under Centraladministrationen, op til Løsning. Vi kunne ikke nu godkende dette Lovforslag af Frygt for, at det vil faa Følger, hvis Rækkevidde vi ikke kunne overskue. Jeg slutter mig derfor til de Udtalelser, som faldt fra det ærede 6te Medlem for 6te Kreds (Pagh), og mener ligesom han, at det vil være rigtigst ligesom før at henvide dette Lovforslag til et Udvalg.

Gustav Hansen: Jeg vil gerne have Lov til ved denne Lejlighed at lægge et godt Ord ind for Kvinderne. For mig stiller Spørgsmaalet sig her ikke saaledes: Hvorfor skulle Kvinderne have Ret til at faa Statsembeder? For mig stiller det sig saaledes: Er der nogen Retfærdighed i at nægte dem Adgang til at overtage saadanne Embeder, hvortil de have dygtiggjort sig, og hvortil de findes udmærket egnede? Dette sidste Spørgsmaal finder jeg at maatte besvare benægtende. Der er ingen Grund til at nægte dem denne Adgang. Selvfølgelig vil det — i alt Fald efter min Mening — i mange, mange Aar kun blive Ekseptioner, men Undtagelserne maa man ogsaa give Ret. Jeg skal derfor anbefale dette lille Lovforslag til uforandret Vedtagelse. Jeg maa bemærke, at det er aldeles for egen Regning, jeg fremsætter disse Bemærkninger.

Da ikke flere begærede Ordet, sluttedes Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling
vedtoges uden Afstemning.